

தேவனுடைய பணிப் பொறுப்புகளைப் பிரதிபலிக்கும் பெயர்கள்

கர்த்தருடைய மக்களின் வாழ்வில் அவரது செயல்பாடானது பழைய ஏற்பாட்டில் அவருக்குப் பல இயற்கை பெயர்கள் தரப்படக் காரணமாய் இருந்துள்ளது. அந்தப் பெயர்களில் சிலவற்றை நாம், இந்தப் பாடத்தில் ஆராய்ந்து, இவ்விதமாக நாம் தேவனை எவ்விதம் கண்ணோக்க வேண்டும் என்பது பற்றி அதிகமாகக் கற்றுக் கொள்ளுவோம்.

“நியாயாதிபதி”

ஆதி. 18:25ல் ஆபிரகாம் தேவனிடத்தில் தம்மைப் பற்றி வேண்டுகோள் விடுக்கையில், அவர் தேவனை *Shophet*, “நியாயாதிபதி” என்று குறிப்பிட்டார். ஆபிரகாம், சோதோம் கொமோரா பட்டணத்தில் இருந்த தீயவர்கள் பெறும் அதே தண்டனையை அங்கு நீதிமானான மக்கள் யாரேனும் இருந்தால் அவர்களும் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று நினைக்காதிருந்தார். ஆகையால், தேவன் *Shophet*, பூமி முழுவதற்கும் நியாயாதிபதி என்ற உண்மையின் அடிப்படையில் இணக்கம் காட்டி, சரியானதைச் செய்யும்படி அவர் தேவனிடத்தில் கெஞ்சிக் கேட்டார்.

இந்தக் குறிப்பிட்ட நிகழ்ச்சியில், மனிதருக்கு சரியாகத் தோன்றுவது எதுவோ, அது தேவனுடைய கண்களுக்கும் சரியானதாகத் தோன்றியது. இருப்பினும் சில வேளைகளில் நியாயமற்றவைகளாய்க் காணப்படுகிறவைகள் நிகழ தேவன் அனுமதித்து விடுகின்றார் என்று மனிதர்கள் தேவனைக் குறித்து நியாயந்தீர்த்திருக்கின்றனர். அநீதியாய் இருத்தல் என்பது தேவனால் முடியாத செயலாகும், ஏனெனில் நீதியே அவருடைய அடிப்படை இயல்பாகும். அவர், “தீமையைப் பார்க்க மாட்டாத சுத்தக் கண்ணாக”வும் “அநியாயத்தை நோக்கிக் கொண்டிராதவராகவும்” இருக்கின்றார் (ஆப. 1:13); “அவர் நியாயக் கேடில்லாத சத்தியமுள்ள தேவன்; அவர் நீதியும் செம்மையுமானவர்” (உபா. 32:4); “நீதியும் நியாயமும் உம்முடைய சிங்காசனத்தின் ஆதாரம்” (சங். 89:14).

தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணங்கள் பலவற்றைப் பற்றிய வெளிப்படுத்தப்பட்ட நீதியானது (லேவி. 19:18; உபா. 4:8; 23:24, 25; 24:10-22) அவர் தமது முடிவுகளுக்கு நல்ல காரணத்தைக் கொண்டுள்ளார்

என்ற விசுவாசத்தை நமக்குக் கொடுக்க வேண்டும். தேவபக்தியில்லாத வர்களை அழித்ததில் (1 சாமு. 15), சவுலின் ஏழு மகன்களுடைய ஜீவனைக் கட்டாயமாய்ப் பறித்ததில் (2 சாமு. 21:3, 5, 6), வேசிப்பிள்ளையையும் மோவாபியர் மற்றும் அம்மோனியரைப் புறக்கணித்ததில் (உபா. 23:2-6), வியாதிகள் மற்றும் புயற்காற்றுகளை அனுமதித்ததில் தேவன் நீதியுள்ள வராக இருந்தார் என்று நாம் நம்பிக்கை கொள்ள முடியும். தேவனுடைய சித்தத்தில் உள்ள யாவற்றையும் புரிந்து கொள்வதற்கு மனித காரண அறிவுகள் போதுமானதல்ல; சில வேளைகளில், *shophet* பூமி முழுவதற்கும் நியாயாதிபதியான அவர்மேல் ஆபிரகாம் கொண்டிருந்தது போல விசுவாசம் கொண்டிருந்தலே ஒரே நடைமுறைத் தீர்வாய் இருந்து சரியானதைச் செய்யும்.

தேவன் ஒவ்வொரு அநீதியையும் திருத்துவார் என்று அவருடைய பண்பானது நமக்கு உறுதிப்படுத்துகின்றது. அவரது ஆழமான சுய ஞானத்தில் அவர் இந்தத் திருத்துதல்களை இவ்வாழ்வில் ஏற்படுத்துவது இல்லை, இதை ஆபேலும், நாபோத்தும் சாட்சியிட்டார்கள் (ஆதி. 4:8; 1 இரா. 21:1-16ஐக் காணவும்). சிலவேளைகளில், ஐசுவரியவானும் லாசருவும் உறுதிப்படுத்துவது போல, தவறுகளைத் திருத்துதல் என்பது இனிவரும் உலகத்தில் காத்திருக்கின்றது. இருப்பினும், ஒரு நாளிலே தேவன் எல்லாவற்றையும் சரியாக்குவார். இந்தக் காரணத்திற்காகவே பிர. 5:8ஐ நினைவில் வையுங்கள்: “ஒரு தேசத்தில் ஏழைகள் ஒடுக்கப்படுகிறதையும், நியாயமும் நீதியும் புரட்டப்படுகிறதையும் நீ காண்பாயானால், அதைக் குறித்து ஆச்சரியப்படாதே; உயர்ந்தவன்மேல் உயர்ந்தவன் காவலாளி யாயிருக்கிறான்; அவர்கள்மேல் உயர்ந்தவரும் ஒருவருண்டு.”

“மேய்ப்பர்”

தெய்வீகத்துவம் பற்றிய குறிப்பான மறு உறுதிப்பாடு ஒன்று ஆதி. 49:24ல் உள்ளது: *Ro'eh*, “மேய்ப்பர்.” தேவன், *Ro'eh* மேய்ப்பர் யோசேப்பைப் பராமரிப்பார் என்று யாக்கோபு உறுதிப்படுத்திய பொழுது, அவர் (யாக்கோபு), யோசேப்பின் சிந்தையில் மகிழ்வான ஒரு எண்ணத்தை ஏவுதல் செய்தார், தாவீதும் கூட கர்த்தரை *Ro'eh Yisra'el*, இஸ்ரவேலின் மேய்ப்பராகக் கண்டார், அவரே (கர்த்தரே) “யோசேப்பை ஆட்டு மந்தையைப் போல நடத்தினார்” (சங். 80:1). தேவனுடைய மக்கள் யாவரையும் அவர் (தாவீது) “அவரது (தேவனுடைய) மேய்ச்சலின் ஆடுகள்” (சங். 100:3) என்பதாகக் கண்டார், மற்றும் தம்மைத் தாமே அவர் (தாவீது) ஒரு ஆட்டுக்கு ஒப்பிட்டு, அவரில் *Ro'eh*, தமது மேய்ப்பர் தனிப்பட்ட ஆர்வம் கொண்டிருந்ததாகக் கூறினார் (சங். 23).

எசேக்கியேலின் நாட்களில் - இஸ்ரவேலில், கர்த்தரைப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்தும் மேய்ப்பர்களாய் இருக்க வேண்டிய - தீர்க்கதரிசிகள், ஆசாரியர்கள் மற்றும் இராஜாக்கள் ஆகியோர் தாங்கள் நம்பிக்கைக்குரியவர்கள் அல்ல என்பதை நிரூபித்திருந்தனர். “... தங்களையே மேய்க்கிற இஸ்ரவேலின் மேய்ப்பருக்கு ஐயோ! மேய்ப்பர் மந்தையை அல்லவா மேய்க்க வேண்டும்?”

(எசே. 34:2). மேய்ப்பனற்ற மந்தையானது “சிதறித் திரிகிறது,” மற்றும் அதை “விசாரிக்கிறவனுமில்லை, தேடுகிறவனுமில்லை” (எசே. 34:6). பின்பு, மாபெரும் Ro'eh என்ற பரலோக மேய்ப்பர், “இதோ, நான் நானே என் ஆடுகளை விசாரித்து, அவைகளைத் தேடிப் பார்ப்பேன்” (எசே. 34:11) என்று தீர்மானம் செய்தார்.

தேவன் தமது வார்த்தையை எவ்விதம் செயல்படுத்தினார் என்பது தாவீதின் குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்துவில் காணப்படுகின்றது. தேவன், “அவர்களை மேய்க்கும்படி என் தாசனாகிய தாவீது என்னும் ஒரே மேய்ப்பனை நான் அவர்கள் மேல் விசாரிப்பாயிருக்க ஏற்படுத்துவேன்; இவர் அவர்களை மேய்த்து, இவரே அவர்களுக்கு மேய்ப்பனாயிருப்பார்” (எசே. 34:23). தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கப்பட்ட “தாவீது” என்னும் இயேசு, தேவனுடைய முந்திய மேய்ப்பர்களைப் போல கூலியாளாய் இருக்க மாட்டார். நல்ல மேய்ப்பர் என்ற வகையில், அவர் தமது ஆடுகளுக்காகத் தமது ஜீவனைக் கொடுப்பார் (யோவா. 10:11). அவர் அடிக்கப்படுவார் (சு. 13:7; மத். 26:31), ஆனால் தேவன், “நித்திய உடன்படிக்கையின் இரத்தத் தினாலே ஆடுகளுடைய பெரிய மேய்ப்பரான நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுவை மரித்தோரிலிருந்து எழுந்து வரப் பண்ணி”னவராய் உள்ளார் (எபி. 13:20). நாம் “சிதறுண்ட ஆடுகளைப் போல இருந்தாலும்” இப்பொழுது “நமது ஆத்துமாக்களுக்கு மேய்ப்பரும் கண்காணியுமான வரிடத்தில் திருப்பப்பட்டிருக்கின்றோம் (1 பேது. 2:25). நாம் யூதராயினும், புறஜாதியாராயினும், பிரதான மேய்ப்பர் தம்மிடத்தில் வரும் யாவரையும் ஒரே மந்தையும் ஒரே மேய்ப்பனும் என்ற விளைவுடன் தயவுடன் பராமரித்து காக்கின்றார் (யோவா. 10:16).

பழைய ஏற்பாட்டில் தேவன், மனிதர்களை அடிநிலை மேய்ப்பர்கள் என்ற வகையில் தமது பிரதிநிதிகளாய் இருக்கும்படி தேர்ந்தெடுத்தார்; அது போலவே, இன்றைய நாட்களில் சபையின் மூப்பர்கள் மேய்ப்பர்களாய் இருக்கின்றனர் (1 பேது. 5:1, 2). மூப்பர்கள் தேவனுடைய மந்தையைப் பராமரிக்கும்படிக் கட்டளையிடப்பட்டுள்ளனர் (அப். 20:28; 1 பேது. 5:1-4). பழைய ஏற்பாட்டு அடிநிலை மேய்ப்பர்கள் பிரதான Ro'ehக்குக் கணக்கு ஒப்புவிக்க வேண்டியதாக இருந்தது போலவே, கர்த்தருடைய ஆடுகளின் மேய்ப்பர்கள், பிரதான மேய்ப்பருக்குக் கணக்கு ஒப்பு விப்பார்கள் (1 பேது. 5:4).

ஒரு நாளிலே பிரதான மேய்ப்பர் நேரில் தோன்றுவார்:

இதோ, கர்த்தராகிய ஆண்டவர் பராக்கிரமசாலியாக வருவார்;
அவர் தமது புயத்தினால் அரசாளுவார்;
இதோ, அவர் அளிக்கும் பலன் அவரோடேகூட வருகிறது;
அவர் கொடுக்கும் பிரதிபலன் அவருடைய முகத்துக்கு முன்பாகச்
செல்லுகிறது.

மேய்ப்பனைப்போலத் தமது மந்தையை மேய்ப்பார்;
ஆட்டுக்குட்டிகளைத் தமது புயத்தினால் சேர்த்து,
தமது மடியிலே சுமந்து,

“இராஜா”

ஏசாயா கர்த்தரை Melek, “இராஜா”வாக, உன்னதமானவராக மற்றும் உயர்த்தப்பட்டவராக, ஒரு அரியணையில் வீற்றிருப்பவராகக் கண்டார்; அவருடைய வஸ்திரத் தொங்கலால் தேவாலயம் நிறைந்திருந்தது. “கர்த்தர் சதா காலங்களுக்கும் ராஜாவாயிருக்கிறார்” (சங். 10:16அ). அவரது ராஜரீகமானது தொலைதூரங்களையும் சென்றடைகின்றது: “இதோ, ஜாதிகள் ஏற்றச்சாலில் தொங்கும் துளிபோலவும், தராசிலே படியும் தூசிபோலவும் எண்ணப்படுகிறார்கள்” (ஏசா. 40:15அ). “கர்த்தர் ஜலப்பிரவாகத்தின் மேல் உட்கார்ந்திருக்கிறார்” (சங். 29:10அ), அவரது முடிவானது முற்றிலும் நிச்சயமானதாக இருந்தது. அவர் வரம்பற்ற முடியாட்சியுடையவராய் இருக்கின்றார்.

கிறிஸ்துவின் யுகத்தின் போது வானத்திலும் பூமியிலும் சகல அதிகாரத்தையும் தமது குமாரனுக்குக் கொடுப்பது என்பது (மத். 28:18), “ஜாதிகளின் ராஜாவுக்கு” (வெளி. 15:3) பிரியமுள்ளதாயிற்று. “அப்படியானால் நீ ராஜாவோ?” (யோவா. 18:37அ) என்ற பிலாத்துவின் கேள்விக்கு இயேசுவின் பதிலானது பிழை காணப்பட முடியாததாக இருந்தது: “சத்தியத்தைக் குறித்துச் சாட்சி கொடுக்க நான் பிறந்தேன், இதற்காகவே இந்த உலகத்தில் வந்தேன்” (யோவா. 18:37ஆ). ஆயினும், தமது இராஜ்யம் இவ்வுலகத்திற்குரியதல்ல என்பதை அவர் தேசாதிபதிக்குத் தெளிவாக்கினார் (யோவா. 18:36). சாத்தான் இவ்வுலகத்தின் இராஜ்யங்களையும் அவற்றின் மகிமையையும் அளிக்க முன் வந்த பொழுது, அவர் (இயேசு) உலகப் பிரகாரமான அதிகாரத்தை மறுத்து விட்டார் (மத். 4:8, 9). அவர் தம்மைப் பின்பற்றியவர்கள் தம்மை ஒரு இராஜாவாக ஏற்படுத்துவதை அனுமதிக்க மறுத்து விட்டார் (யோவா. 6:15). அவர் ஒரு கழுதையின் மேல் ஏறி எருசலேமுக்குள் சென்று ராஜா என்று ஆரவாரிக்கப்பட்ட பொழுது, அவர் படை வீரர்கள் இல்லாதவராய் இருந்தார்; இராயனுக்குப் போட்டியாளர் ஒருவர் வந்ததாக யாருமே நினைக்கவில்லை (யோவா. 12:15). உண்மையில் அந்த வேளையில் இயேசு இன்னமும் இராஜாவாயிருந்ததில்லை; அவர் பரலோகத்திற்கு மறுபடியும் திரும்பும் வரைக்கும் அவ்வாறு ஆகவில்லை. இருந்த போதிலும், அவர் தம்மை நேசித்தவர்களின் இருதயங்களில் ஏற்கனவே ஆளுகை செய்து கொண்டிருந்தார், அவர்கள் தாங்களாகவே முன் வந்து கூறிய புகழுரைகளை அவர் ஏற்றுக் கொண்டார்.

இயேசு கீழ்ப்படியக் கற்றுக் கொண்டிருந்த பொழுது (எபி. 5:8) மற்றும் மரணத்தை வென்ற பொழுது (எபி. 2:14), அவர் உன்னதத்திற்கு ஏறிச் சென்றார். இயேசு பரலோக வாசல்களில் நெருங்கிச் சேர்ந்த வேளையில், பரலோகமானது மாபெரும் களிப்பினால் நிறைந்தது. வாசல்கள் மற்றும் கதவுகள் வரையிலும் ஆனந்த சத்தம் சென்று சேர்ந்தது:

வாசல்களே, உங்கள் தலைகளை உயர்த்துங்கள்;
 அநாதி கதவுகளே, உயருங்கள்;
 மகிமையின் ராஜா உட்பிரவேசிப்பார்!
 (சங். 24:7).

பரலோகத்தின் வாசல்களும் கதவுகளும் “யார் இந்த மகிமையின் ராஜா?” என்று கேட்ட பொழுது, “அவர் வல்லமையும் பராக்கிரமமுள்ள கர்த்தர்; அவர் யுத்தத்தில் பராக்கிரமமுள்ள கர்த்தராமே” (சங். 24:8) என்பதும், “அவர் சேனைகளின் கர்த்தரானவர், அவரே மகிமையின் ராஜா” (சங். 24:10) என்பதுமே பதிலாய் இருந்தது.

உண்மையில் முடி சூட்டுதல் என்பது (இயேசு) பரத்துக்கேறிய பின்பு நூட்கள் கழித்தே ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது; அது தேவனுடைய நியமப்படி பெந்தெகொஸ்தே நாளன்று ஏற்பட்டது. பிதாவாகிய தேவன், தமது குமாரனை அழைத்து, “நான் உம்முடைய சத்துருக்களை உமக்குப் பாதபடியாக்கிப் போடும் வரைக்கும், நீர் என்னுடைய வலது பாரிசத்தில் உட்காரும்” (சங். 110:1) என்று கூறினார். தேவனுடைய கட்டுப்பாட்டில் அவர் (இயேசு) கடைசிச் சத்துரு அழிக்கப்படும் வரையிலும் ஆளுகை செய்வார் (1 கொரி. 15:25, 26). உருவக நடையான பேச்சில், தேவன் பெந்தெகொஸ்தே ஞாயிறு அன்று தமது குமாரனுடைய தலையில் அபிஷேக தைலத்தை ஊற்றினார் (எபி. 1:8, 9), இது அநேகமாக கி.பி. 30, மே 26ம் தேதியில் நடந்திருக்கும். இயேசு, “நித்தியானந்தமுள்ள ஏக சக்கராதிபதியும், ராஜாதி ராஜாவும் கர்த்தாதி கர்த்தாவும்” ஆனார் (1 தீமோ. 6:15).

இயேசு தமது தகப்பனான தாவிதின் அரியணையில் அமர்ந்திருந்தாலும், அவரது (இயேசுவின்) ஆளுகையானது உலகப்படியானதாகவோ மற்றும் மாம்சப் பிரகாரமானதாகவோ இருக்காது. அவரது அரியணையானது “அன்பிரக்கத்தினால்” நிலைநாட்டப்படும், அதன் குடிகள் நீதியையும், “துரிதமாய் நீதி செய்கிற ஒருவரையும்” தேடுவார்கள் (ஏசா. 16:5). அவருடைய இராஜ்யமானது “நீதியும் சமாதானமும் பரிசுத்த ஆவியினாலுண்டாகும் சந்தோஷமும்” உள்ள இராஜ்யமாய் இருக்கும் (ரோமர் 14:17).

மரித்தோரிலிருந்து எல்லா மனிதர்களையும் அவர் (எழுப்பி) கொண்டு வரும் பொழுது, மரணமானது பரிகரிக்கப்படும் (1 கொரி. 15:26). அந்த வேளையில் அவர் இராஜ்யத்தைத் தமது பிதாவுக்கு ஒப்புக்கொடுப்பார் (1 கொரி. 15:24). பின்பு அவர் தாமே, மற்ற மனிதர்கள் தூதர்கள் ஆகிய அனைவருடனும், தேவனே சகலத்திலும் சகலமுமாயிருப்பதற்கு, குமாரன் அவருக்குக் கீழ்ப்பட்டிருப்பார் (1 கொரி. 15:28).

“மீட்பர்”

மனித இனத்துடன் செயல்படுவதில் தேவனுடைய பணிப் பொறுப்பைப் பிரதிபலிக்கும் இன்னொரு வார்த்தை Go'el என்பதாகும், இது பழி வாங்குபவர், மெய்ப்பிக்கின்றவர், அல்லது மீட்பர் என்பவரைக் குறிப்பிடுகின்றது. இந்தப் பெயரானது சாலொமோனால் நீதி. 23:10, 11லும்

மற்றும் யோபுவினால், யோபு 19:25-27லும் பயன்படுத்தப்பட்டது.

மெய்ப்பிக்கின்றவர்

Go'el என்ற வகையில் தேவன் இஸ்ரவேலரின் பழி வாங்குபவராக அல்லது மெய்ப்பிக்கின்றவராக இருந்தார். எல்லைக் கோட்டை நகர்த்தி நிலத்தைத் திருடுவது என்பது அவரைப் பொறுத்தமட்டில் மிக மோசமான செயலாக இருந்தது. திக்கற்ற பிள்ளைகளுடைய உரிமைகளில் அத்து மீறி நுழைவதும் கூட அவரது கண்களுக்கு மிக மோசமான செயலாக இருந்தது (நீதி. 23:10). பாதிக்கப்பட்டவருக்கு ஒரு go'el ஒரு மீட்பர் தேவைப்பட்டார். இதை தேவனுடைய பணிப் பொறுப்புகளில் ஒன்றாக சாலொமோன் கண்ணோக்கினார். தேவனை அவர் “வல்லவர்” என்று விவரித்தார், மற்றும் அவர் (தேவன்) “அவர்களுக்காக வழக்காடுவார்” என்றும் கூறினார் (நீதி. 23:11).

யோபு துன்பப்பட்ட போது - தமது ஒழுக்கத்தை மெய்ப்பித்துக் காட்ட ஒருவருமின்றி, தமது மனைவி கூடத் தன் சார்பாக இல்லாத நிலையில் - தாம் ஒரு நண்பரைப் பெற்றிருந்ததை அவர் அறிந்தார்:

என் மீட்பர் உயிரோடிருக்கிறார் என்றும், அவர் கடைசி நாளில் பூமியின் மேல் நிற்பார் என்றும் நான் அறிந்திருக்கிறேன். இந்த என் தோல் முதலானவை அழுகிப் போன பின்பு, நான் என் மாம்சத்தில் இருந்து தேவனைப் பார்ப்பேன். அவரை நானே பார்ப்பேன்; அந்நியக் கண்கள் அல்ல, என் கண்களே அவரைக் காணும்; ... (யோபு. 19:25-27).

அவர் தாம் மரிப்பதற்கு முன்பே தமது ஒழுக்கத்தைத் தேவன் மெய்ப்பிப்பார் என்பதை அறியாதிருந்தார். இவ்வாழ்க்கையில் மெய்ப்பித்தலுக்காக அவர் பெரிதும் வருத்தமுற்றார். அவர் தமது பெரும் துன்பத்தில் இருந்து நீக்கப்படுவதற்காக மரிக்க மட்டுமே விரும்பினார். இருப்பினும் களங்கமற்ற கண்களுடன் தேவனாகவே இருப்பவரே தூசியிலிருந்து தம்மை எழுப்பக் கூடியவர் என்று ஜீவனுள்ள மீட்பரின்மேல் அவர் (யோபு) பலமான விசுவாசம் கொண்டிருந்தார்.

மீட்டுக் கொள்ளுபவர்

சில வேளைகளில் go'el என்ற வார்த்தையானது மீட்டுக் கொள்ளுபவர் ஒருவரைத் திட்டவட்டமாகக் குறிப்பிடுகின்றது. இஸ்ரவேலரில் ஒருவர் தமது நிலத்தை விற்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டால், மோசேயின் பிரமாணத்தின்படி, அந்த மனிதரின் நெருங்கிய உறவினருக்கு அந்த நிலத்தைத் திரும்ப வாங்கும் சிலாக்கியம் தரப்பட்டிருந்தது (லேவி. 25:23-25). இப்படிப்பட்ட ஒரு நெருங்கிய உறவினர் ஒரு மீட்டுக் கொள்ளுபவர் என்று அழைக்கப்பட்டார். ரூத்தின் புத்தகமானது உற்சாகம் நிறைந்த உதாரணம் ஒன்றை அளிக்கின்றது. நகோமியின் நெருங்கிய உறவினர், மீட்டுக் கொள்ளும் உரிமையை மறுத்து விட்ட பொழுது, போவாஸ் அவளுடைய go'el ஆக, மீட்டுக் கொள்ளுபவராக முன் வந்தார். அவர் அந்த நிலத்தை வாங்கியதோடு மட்டுமின்றி அந்தக் கிரய மாற்றினால்

ஒரு மணப் பெண்ணையும் பெற்றுக் கொண்டார்.

பாபிலோனிய அடிமைத்தனத்தில் இருந்தவர்களுக்கும் தேவன் Go'el ஆக, மீட்பராக, மீட்டுக் கொள்ளுபவராக இருந்தார். அவர்களை செருபாபேல், எஸ்றா, நெகேமியா ஆகியோரின் கீழ் புதிய இருதயத் துடனும், புதிய ஆவியுடனும் அவர்களின் நாட்டிற்கு அவர் திரும்பவும் கொண்டு வந்தார் (எசே. 36:26). இஸ்ரவேலின் Go'el வல்லவராய் இருந்தார்; மக்களின் வழக்குகளை அவர் தீவிரமாய் நடத்துவார் (எரே. 50:34). அவர்களின் பாதையானது பரிசுத்தத்தின் வழி என்று அழைக்கப்படும். தீட்டுள்ளவன் அதிலே நடந்து வருவதில்லை; அது மீட்டுக் கொள்ளப் பட்டவர்களுக்கானதாகும். அவர்கள் புதிய இருதயமும் புதிய ஆவியும் கொண்டிருந்தால், பரிசுத்த வழியானது தெளிவானதாக இருக்கும். பேதையரான மனிதர்கள் கூட நீதியின் நெடுஞ்சாலையைப் பின்பற்றுவது எப்படி என்பதைப் புரிந்து கொள்ளுவார்கள். தேவனால் மீட்டுக் கொள்ளப் பட்டவர்கள் ஆனந்தக் களிப்புடன் பாடிக் கொண்டு சீயோனுக்கு வருவார்கள். நித்திய மகிழ்ச்சி அவர்கள் தலையின் மேல் இருக்கும்; சந்தோஷமும் மகிழ்ச்சியும் அடைவார்கள்; சஞ்சலமும் தவிப்பும் ஓடிப்போம் (ஏசா. 35:8-10). இஸ்ரவேலரை உண்டாக்கிய தேவன் இப்பொழுது அவர்களின் Go'el என்ற வகையில் இன்னொரு தனிச் சிறப்பை உரிமை கூர முடிந்தது: “உன்னை மீட்டுக் கொண்டேன்” (ஏசா. 43:1).

அந்நிய சக்திகளிடமிருந்து விடுதலையைக் கொடுக்கும் மீட்பைக் காட்டிலும் மேலான அம்சம் ஒன்று, பாவத்திலிருந்து விடுதலை கொடுப்பதில் உள்ளது (கொலோ. 1:14). தம்மையே மீட்கும் பொருளாக ஒப்புக் கொடுத்த இயேசுவின் மூலமாகத் தேவன் இந்த மீட்பை அருளியிருக்கின்றார் (மத். 20:28). அவர் தமது “விலையேறப் பெற்ற இரத்தத்தை” (1 பேது. 1:19), “முதலாம் உடன்படிக்கையின் காலத்திலே நடந்த அக்கிரமங்களை நிவிர்த்தி செய்யும் பொருட்டு” (எபி. 9:15) ஒப்புக் கொடுத்தது மட்டுமின்றி, “சர்வலோகத்தின்” (1 யோவா. 2:2) பாவங்களை நிவிர்த்தி செய்கிறதற்காகவும் ஒப்புக் கொடுத்தார். Go'el, மீட்பர் என்ற வகையில் இயேசு இவ்விதமாக, அவருக்குக் கீழ்ப்படிகின்றவர்கள் “நித்திய சுதந்திரத்தின் வாக்குத்தத்ததைப் பெறும்படி நித்திய மீட்பை” அருளினார் (எபி. 9:12, 15).

“பிதாவானவர்”

தேவன் உலகப் பிரகாரமான தகப்பனல்ல என்பது ஏற்கனவே சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது. இருப்பினும் நமது பிதா என்ற வகையில் அவருடைய பணிப் பொறுப்பானது பழைய ஏற்பாட்டில் மிகவும் மதிப்பிற்குரியதாகவும் இருதயத்திற்கு இதமானதாகவும் உள்ளது.¹

தேவனுடைய சேஷ்ட புத்திரர்கள் என்ற வகையில் இஸ்ரவேலர்கள்

பிதா என்ற வகையில் தேவனை உருவகித்த சித்தரிப்பானது இஸ்ரவேலின் பன்னிரெண்டு கோத்திரங்களை ஒரு அலகாக - அதாவது ஒரு

குமாரனாக - மொத்தமாகக் கருதிக் குறிப்பிட்டதில் முதலாவதாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. “இஸ்ரவேல் என்னுடைய குமாரன், என் சேஷ்ட புத்திரன்” (யாத். 4:22). தேவனுடைய சேஷ்ட புத்திரன் என்று விவரிக்கப்பட்ட இஸ்ரவேலர்கள் எகிப்தை விட்டுப் புறப்பட்டுச் செல்லப் பார்வோன் அனுமதிக்க மறுத்து விட்டதால், அவரிடத்தில் கர்த்தர், “நான் உன்னுடைய குமாரனை, உன் சேஷ்ட புத்திரனைச் சங்கரிப்பேன்” (யாத். 4:23) என்று கூறினார். தேவனுடைய குமாரனாகிய இஸ்ரவேல் கொடிய அடிமைத்தனத்தில் துன்புற்றுக் கொண்டிருந்த பொழுது, அந்த இனத்தார் மேல் தேவனுடைய பிரிவுணர்வானது பெற்றோருக்குரிய வழிமுறையில் விளக்கப்பட்டது: “இஸ்ரவேல் இளைஞனாயிருந்த போது நான் அவனை நேசித்தேன்; எகிப்திலிருந்து என்னுடைய குமாரனை வரவழைத்தேன்” (ஓசி. 11:1). ஆர்வமும் அன்பும் கொண்டுள்ள தகப்பன் என்ற வகையில், கர்த்தர் இஸ்ரவேலைக் கைப்பிடித்து நடக்கப் பழக்கினார் (ஓசி. 11:3).

தேவனுடைய சேஷ்ட புத்திரர்கள் என்ற வகையில் கிறிஸ்தவர்கள்

இஸ்ரவேல் அன்றி, மற்ற இனங்களும் தேவனுடைய பிள்ளைகளாகவே இருந்தன. எல்லா இனத்தாருமே “தேவனுடைய சந்ததியார்/பிள்ளைகள்” தான் (அப். 17:29). இருந்தாலும் ஆபிரகாமின் வழக்கத்திற்கு மாறான விசுவாசத்தின் காரணமாக அவரிலிருந்து பின் தோன்றிய எபிரெய இனமானது கர்த்தரால் அவருடைய எல்லாப் பிள்ளைகளிலும் (இனங்களிலும்) அவரது சேஷ்ட புத்திரனாக கருதப்பட்டது.

ஒரு குடும்பத்தில் சேஷ்ட புத்திரனாக இருத்தல் என்பது ஒரு விசேஷித்த வாழ்த்தாக இருந்தது. முதல் பிறந்தவர் தமது தகப்பனின் சொத்துக்களில் (மற்ற பிள்ளைகளுக்குக் கொடுப்பதைக் காட்டிலும்) இரு மடங்கு பெற்றுக் கொண்டது (உபா. 21:17) மட்டுமின்றி, அவர் முதல் பிறந்தவர் என்ற வகையில் தமது தகப்பனுடைய சத்துவத்தின் தொடக்கம் என்று கருதப்பட்டார். முதல் பிறந்தவர் தமது தகப்பனின் “வல்லமை” என்று கனப்படுத்தப்பட்டார் மற்றும் மேன்மையிலும் வல்லமையிலும் அவருக்கு ஒப்புயர்வற்ற நிலை கொடுக்கப்பட்டது (ஆதி. 49:3ஐக் காணவும்). ஆகையால் முதல் பிறந்த மகனானவர் குடும்பத்தின் மகிமையாக நோக்கப் பட்டார்.

தமது பிள்ளைகளைக் கனப்படுத்த விரும்பிய தேவன் இஸ்ரவேலரை இனங்களின் மத்தியில் முதன்மையானவர்களாக வைத்தார். அதே வழிமுறையில், கிறிஸ்தவர்களைக் கனப்படுத்தவும் சபையை முதற்பேறான மக்கள் என்று குறிப்பிடவும் (எபி. 12:23) கர்த்தர் பிரியமாயிருந்தார், இவர்களின் பெயர்கள் பரலோகத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளது. இந்த விவரிப்பில், படைப்பின் அடிப்படையில் எல்லா மக்களும் தேவனுடைய பிள்ளைகள் என்று கருதப்படுகின்றனர் - ஆனால் புது சிருஷ்டியாவதினால் (2 கொரி. 5:17) கிறிஸ்தவர்கள் தேவன் தங்களில் பிரியப்படுகின்ற அவருடைய சேஷ்ட புத்திரர்களாகக் கருதப்படுகின்றனர்.

தேவனுடைய பிள்ளைகளாகுதல்

எந்த ஒரு விவரிப்பும் முழு நிறைவானதாக இருப்பதில்லை. தகப்பன்/பிள்ளை என்பது மிகவும் ஏற்புடையதாக இருந்தாலும், தேர்ந்தெடுத்தல் விஷயத்தில் குறைபாடுள்ளதாக இருக்கின்றது. ஒரு குழந்தை தான் பிறக்கலாமா வேண்டாமா என்பதில் எவ்விதத் தேர்வும் செய்ய முடியாது, ஆனால் பிதாவினுடைய குடும்பத்தில் ஆவிக்குரிய வகையில் மறுபடி பிறக்கலாமா என்பதை ஒருவர் தேர்வு செய்தாக வேண்டும் (யோவா. 3:3-8).

இயல்பான பிறப்பு என்பது ஒரு குடும்பத்தின் உறுப்பினராவதற்குரிய சாதாரணமான வழிமுறையாக உள்ளது, ஆனால் தத்து எடுத்தல் என்பது இன்னொரு வழிமுறையாக உள்ளது. தேவனுடைய குடும்பத்தில் தத்து எடுக்கப்படக் கூடிய மக்களின் விளக்கத்தையும் வேத வசனம் பயன்படுத்தியிருக்கின்றது (கலா. 4:4-7).

தனிப்பட்ட கவனிப்பு

பிள்ளைகளின் தேவைகளை அளித்து ஆனால் அவர்கள் மேல் தனிப்பட்ட ஆர்வம் இல்லாதிருக்கும் தகப்பனை ஒருவர் கற்பனை செய்ய முடியாது.² நல்லதொரு தகப்பன் விசேஷித்த கவனிப்பைச் செலுத்துகின்றார். தேவனை வேத வசனங்கள் ஒரு தகப்பனுக்கு ஒப்பிடுகையில், விசேஷித்த அருளிரக்கம் உள்ளடக்கப்பட வேண்டியதாக இருக்கின்றது. தாழ்நிலையில் உள்ள உலகப் பிரகாரமான தகப்பனே கற்களையும் பாம்புகளையும் மல்ல, அப்பத்தையும் மீனையும் கொடுப்பதில் கருத்துள்ளவராய் இருக்கின்றார். இருப்பினும் இது பரலோக பிதாவின் எளிமையான ஒரு பிரதியாகவே உள்ளது, அவருடைய இருதயமானது தமது பிள்ளைகளின் தேவைகளினால் தொடப்படுகின்றது. அவர்களுடைய எல்லா நெருக்கத்திலும், அவர் நெருக்கப்படுகிறார் (ஏசா. 63:9). “தகப்பன் தன் பிள்ளைகளுக்கு இரங்குகிறது போல, கர்த்தர் தமக்குப் பயந்தவர்களுக்கு இரங்குகிறார். நம்முடைய உருவம் இன்னதென்று அவர் அறிவார்; நாம் மண்ணென்று நினைவு கூருகிறார்” (சங். 103:13,14).

முத்த சகோதரர்

இயேசுவை எல்லாக் கிறிஸ்தவர்களுக்கும் ஒரு பெரிய சகோதரராக, ஒரு முத்த சகோதரராக வேத வசனங்கள் விவரித்து அமைக்கின்றன. அவர் தம்முடைய சகோதரர்களில் வெட்கப்படுவதில்லை (எபி. 2:11). அநேக சகோதரருக்குள்ளே முதற் பேறானவர் என்ற வகையில் (ரோமர் 8:29), அவர் தம்முடைய இளைய சகோதரர்கள் மற்றும் சகோதரிகளுக்காகப் பேசப் பிரியமாய் இருக்கின்றார். அவர்களுக்காக அவர் பிதாவினிடத்தில் பரிந்து பேசுகிறவராயிருக்கிறார் (1 யோவா. 2:1).

பிள்ளைகளின் நடக்கை

ஒரு பிள்ளை தனது தகப்பனைப் போலவே இருக்கின்றது. அது போலவே, தேவனுடைய பிள்ளைகள் தங்கள் செயல்பாடுகளில் தங்கள் பிதாவைப் போலவே முழு நிறைவாக மற்றும் பக்குவம் உள்ளவர்களாக

இருப்பதற்குக் கடின முயற்சி செய்கின்றனர். பிரியமான பிள்ளைகள் என்ற வகையில், (எபே. 5:1; மத். 5:48) அவர்கள் தேவனைப் போலச் செய்ய முயற்சிக்கின்றனர். சர்வ வல்லமையுள்ள கர்த்தரின் மகன்கள் மற்றும் மகள்களாக இருப்பதில் அவர்கள் மாம்சத்திலும் ஆவியிலும் உண்டான எல்லா அசுசியிலுமிருந்து சுத்திகரிக்கப்பட்டவர்களாயிருக்க விரும்புகின்றனர் (2 கொரி. 7:1). தகுதியான குமாரன் “தனது பிதாவைக் கனப்படுத்துகின்றார்” (மல். 1:6), மற்றும் தன்னுடைய பிதாவைத் துக்கப்படுத்தினால், சரியான எண்ணமுள்ள மகன் மிகவும் மனம் வருந்துகிறார் (எபே. 4:30).

மற்ற பிள்ளைகள்

பெற்றோர் என்ற விவரிப்பானது பெற்றோருக்கும் பிள்ளைக்கும் இடையில் உள்ள நேரடியானதொரு உறவை ஆலோசிப்பதுடன் மட்டுமின்றி, பிள்ளைகளுக்கு இடையில் உள்ள நேரடியானதொரு உறவையும் ஆலோசிக்கின்றது. “ஒரே பிதாவை”ப் பெற்றுக் கொண்டுள்ள பிள்ளைகளின் மத்தியில் (மல். 2:10) ஒருவருக்கொருவர் நம்பிக்கைத் துரோகமான செயல் என்பது எண்ணிப் பார்க்க முடியாததாக உள்ளது. தேவனை அன்புகூருகிறேன் என்று சொல்லியும் தேவனுடைய பிள்ளைகளின்மேல் அன்புகூராதவர் பொய்யர் (1 யோவா. 4:20). பிதாவினிடத்தில் ஒருவர் அன்புகூர்ந்தால், அவர் பிதாவினால் பிறந்த மற்றவர்களிடத்திலும் அன்புகூருவார் (1 யோவா. 5:1).

“கணவர்”

தேவன் தாம் மனிதர்களுடன் கொண்டுள்ள உறவுமுறை பற்றிக் கூறப் பயன்படுத்தியவைகளில் மிகவும் நெருக்கமான மற்றும் மிகவும் தனிப்பட்ட விவரிப்பாக இருப்பது ‘Ish, “கணவர்” என்பதாகும். ‘Ish-‘ishshah - கணவன்/ மனைவி என்ற விளக்கத்தை எல்லாவற்றிலும் அதிகமான நேசமுடைய தாக்க, கணவன், மற்றும் மனைவி இடையில் உள்ள ஒன்றாகும் தன்மை, மற்றும் துணையிருக்கும் இணைவு ஆகியவை அவ்வளவு அவசியமுள்ளவைகளாகவும், பிரயோஜனமுள்ளவைகளாகவும், மகிழ்வை அருபவிக்கச் செய்பவைகளாகவும் உள்ளன.

இஸ்ரவேல்

திருமண உறுதி செய்யப்பட்ட பெண் என்ற வகையில் இஸ்ரவேல். இஸ்ரவேல் “தன் இளவயதின் நாட்களில்” (ஓசி. 2:15) கர்த்தரை நேசித்து அவரது முன் மொழிதலை ஏற்றுக் கொண்டு (எரே. 2:2) உள்ள ஒரு பெண்ணுக்கு ஒப்பிடப்பட்டது. அவள் விதைக்கப்படாத தேசமாகிய வனாந்தரமான ஒரு பகுதிக்கு அவரைப் பின்பற்றிச் செல்லச் சித்தமாய் இருந்தாள் (எரே. 2:2).

ஒரு வேசி என்ற வகையில் இஸ்ரவேல். ஆழமான மற்றும் நம்பிக்கையுள்ள அன்புடன் தொடங்கிய திருமணமானது பரிதாபகரமான

தாயிற்று. மனைவியானவள் “ஒரு வேசியை” (எரே. 3:1)ப் போலச் செயல்பட்டாள் - ஒரு முறையல்ல, பலமுறை பல நேசரோடே. “ஒரு மனைவி தன் புருஷனுக்குத் துரோகம் செய்வது போல, இஸ்ரவேல் வம்சத்தாராகிய நீங்கள் எனக்குத் துரோகம் செய்தது மெய் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்” (எரே. 3:20). இஸ்ரவேலின் விக்ரிகாராதனை, அதன் இழிவான ஒழுக்கம், மற்றும் அதன் உண்மையற்ற தன்மை இவை யாவும் தேவனுக்கு - அதன் 'Ish, அதன் கணவருக்கு - எதிரான வேசித்தனம் என்று கருதப்பட்டது. “நான் அவர்களுக்கு நாயகராயிருந்தும், அந்த என் உடன்படிக்கையை அவர்கள் மீறி அவமாக்கிப் போட்டார்களே என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்” (எரே. 31:32). மக்கள் தேவனை விட்டு விலகியதில் “சோரம் போனார்கள்” (ஓசி. 1:2).

இஸ்ரவேல், “தன் நெற்றிப்பட்டங்களினாலும் தன் ஆபரணங்களினாலும் தன்னைச் சிங்காரித்துக் கொண்டு, தன் நேசரைப் பின் தொடர்ந்து, என்னை மறந்து போன ... என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்” (ஓசி. 2:13). அவள் “வெட்கங்கெட்ட வேசியின் கிரியைகளாகிய இவையெல்லாம் செய்தாள்” (எசே. 16:30), அவள் விபசாரம் செய்து, “தன் புருஷனுக்குப் பதிலாக அந்நியரைச் சேர்த்துக் கொண்டு” (எசே. 16:32) இருந்தாள். “இஸ்ரவேலே நீ வித்தியாசமானவள்” (எசே. 16:34). பணயம் வாங்குவதற்குப் பதிலாக, “உன் நேசர்களுக்கெல்லாம் நீயே பணயம் கொடுத்து, அவர்களுக்கு வெகுமதிகளைத் தருகிறாய்” (எசே. 16:33). இஸ்ரவேல் “தன் புருஷனையும் தன் பிள்ளைகளையும் அருவருத்தாள்” (எசே. 16:45) மற்றும் வேசித்தனம் பண்ணினாள் (எசே. 16:36).

இஸ்ரவேல் மீட்டுக்கொள்ளப்பட்டது. இன்னொருவனின் மனைவியாகி விட்டதினால், உண்மையற்றுப்போன பெண்ணை அவளது (முதல்) கணவர் மீண்டும் சேர்த்துக் கொள்வதை நியாயப்பிரமாணம் தடை செய்தாலும் (உபா. 24:1-4), இஸ்ரவேலின் கணவர் “... என்னிடத்தில் திரும்பி வா” (எரே. 3:1; KJV) என்று வேண்டுகோள் விடுத்தார். “... திரும்புங்கள் ... நான் உங்கள் நாயகர்” (எரே. 3:14) என்று கர்த்தர் வேண்டினார். இஸ்ரவேலின் கணவரான தேவன் தமது உண்மையற்ற மனைவியை இன்னமும் நேசித்தார். அவர் அவளுடைய இருதயத்தோடே பேசினார் (ஓசி. 2:14) மற்றும் “தன் இளவயதின் நாட்களிலும் தான் எகிப்து தேசத்திலிருந்து வந்த நாளிலும்” (ஓசி. 2:15) இருந்தது போலப் புதிய முன்மொழிதலை ஏற்படுத்தினார். புதிய முன்மொழிதலானது பலமான அடிப்படையில் ஏற்படுத்தப்பட்டது.

நித்திய விவாகத்துக்கென்று உன்னை எனக்கு நியமித்துக் கொள்ளுவேன்;
நீதியும் நியாயமும் கிருபையும் உருக்க இரக்கமுமாய் உன்னை எனக்கு நியமித்துக் கொள்ளுவேன்.
உண்மையாய் உன்னை எனக்கு நியமித்துக் கொள்ளுவேன்;
நீ கர்த்தரை அறிந்து கொள்ளுவாய்
(ஓசி. 2:19, 20).

“அக்காலத்தில் நீ என்னை ... ஈஷி - என் கணவர் - என்று சொல்லுவாய்’ என்று கர்த்தர் உரைக்கின்றார்” (ஓசி. 2:16).

இருதயத்தைத் தொடும் ஒரு விளக்கம். (ஓசியாவாகப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்தப்பட்ட) தேவன் தகுதியற்ற மனைவி (கோமேராகப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்தப்பட்டவள்)யைப் பெற்றுக் கொண்டு அவமானம் அடைந்து மீண்டும் அவளைத் தம் இருதயத்தில் ஏற்றுக் கொண்ட கணவர் என்பதே ஓசியா புத்தகத்தின் மிகவும் ஏற்புடைய விளக்கமாய் உள்ளது. இந்த விளக்கமானது சரியானதாக இருந்தால், தேவன் இஸ்ரவேலைத் திருமணம் செய்திருந்தது போல ஓசியாவும் தொடக்கத்தில் தூய்மையாய் இருந்த ஒரு பெண்ணையே திருமணம் செய்திருந்தார். தொடர்ந்து, இஸ்ரவேலைப் போலவே கோமேரும் உண்மையற்றவளாகி, வேசித்தனத்தில் பிள்ளைகளைக் கூடப் பெற்றாள். எண்ணிப் பார்க்க முடியாத இப்படிப்பட்ட நடக்கையைச் சகிக்கக் கூடாதிருந்தும், ஓசியா இன்னமும் தனது நேசத்திற்குரிய கோமேரைத் தமது மனைவியாய் இருக்கும்படி திரும்புமாறு வேண்டுகோள் விடுத்தார். பெரும்பாலான கணவர்கள் ஓசியாவைப் போல அவ்வளவு ஆழமாக அன்பு செய்வதில்லை. சட்டப்படி அவர் அவளை விவாகரத்துச் செய்திருக்கலாம் அல்லது கல்லெறியப்படச் செய்திருக்கலாம் (உபா. 22:22; 24:1ஐக் காணவும்). அதற்குப் பதிலாக, அவர் அவளிடத்தில் பிரியமான வார்த்தைகளைப் பேசினார்.

ஓசியாவிடத்தில் திரும்பி வர வேண்டும் என்ற அவருடைய வேண்டுகோளுக்கு கோமேர் பதில்செயல் செய்தாள்; ஆனால் இரண்டாம் முறையாக அவள் வேறு நேசர்களைத் தேடி அலைந்தாள். ஓசியா 3:2ல், நேசர்களைக் கவருவதற்கான கோமேரின் திறமையானது மங்கியது என்பது மறைவாகக் குறிப்பிடப்படுவதைக் காண்கின்றோம்; நம்பிக்கையிழந்த நிலையில் அவள் உணவும் இருப்பிடமும் பெற்றுக் கொள்வதற்காகத் தன்னை ஒரு அடிமையாக விற்றுப் போட்டாள். உண்மையற்ற கோமேரின் மேல் இன்னமும் ஈடுபாட்டுடன் இருந்த ஓசியா அவளை அடிமைத் தனத்தில் இருந்து விடுதலையாக்கும்படிக்கு வாங்க விரும்பினார். அவரிடத்தில் அதற்கான கிரயத்தில் பாதித் தொகை அதாவது பதினைந்து வெள்ளி சேக்கல்கள் (யாத். 21:32ஐக் காணவும்) தான் இருந்தது; ஆனாலும் அவரிடத்தில் ஒன்றரைக்கலம் வாற்கோதுமை இருந்தது, அது அந்த வெள்ளிக் காசுகளுடன் சேர்க்கப்பட்ட பொழுது கோமேரின் விடுதலையை வாங்கப் போதுமானதாக இருந்தது. நம்பிக்கைத் துரோகம் செய்த கோமேரின் மீது ஓசியா காண்பித்த ஆழமான மற்றும் உறுதியான அன்பானது, உண்மையற்ற இஸ்ரவேல் மீது தேவன் கொண்ட ஆழமான மற்றும் உறுதியான அன்பை முன் வைக்கின்றது.

சபை

பழைய ஏற்பாட்டில் இஸ்ரவேலானது கர்த்தருக்கு மணம் முடிக்கப் பட்டிருந்ததாகச் சித்தரிக்கப்படுவது போலவே, புதிய ஏற்பாட்டில் சபையானது முன் வைக்கப்படுகின்றது. கிறிஸ்து தமது மணவாட்டியாகிய மகிமையுள்ள சபையை கறைதிரைகள் எதுவுமின்றிப் பெற்றுக்

கொள்வதற்கு எதை வேண்டுமானாலும் கொடுக்குமளவுக்கு போதுமான ஆழமும் போதுமான பலமும் கொண்ட நேசத்துடன் இருப்பதாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றார்.

கணவர் என்ற வகையில் கிறிஸ்துவின் இரண்டு அம்சங்கள் புதிய ஏற்பாட்டில் தோற்றம் பெறுகின்றன. ஒன்றில், பாவி ஒருவர் கிறிஸ்துவுக்குள் ஞானஸ்நானம் பெறும்பொழுது தமது முன்மொழிதல் ஏற்கப்பட்ட வேண்டுகோள் விடுக்கும் நேசராக அவர் இருக்கின்றார் (வெளி. 19:7-9). இந்த விளக்கத்தின்படியாக ஞானஸ்நானம் என்பது இயேசுவின் முன்மொழிதலாகவும் திருமணம் செய்ய நிச்சயிக்கப்படுதலுக்கான ஒரு அடையாளமாகவும் உள்ளது. கிறிஸ்தவ வாழ்வு முழுவதுமே, ஆட்டுக் குட்டியானவர் தமக்கு நியமிக்கப்பட்ட மணவாட்டியாகிய அக்கிறிஸ்தவரைத் திருமணம் (ஆவிக்குரிய வகையில்) செய்து கொள்ளும் திருமண நாளுக்காக (நீதியின் உடைகளால் உடுத்துவிக்கப்படும்) மணப் பெண்ணின் அலங்காரச் செயலாகவே உள்ளது. திருமணத்தைத் தொடர்ந்து அவர்கள் பரலோகத்தில் என்றென்றைக்கும் மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்வார்கள்.

ஒரு கணவர் என்ற வகையில் கிறிஸ்துவைப் பற்றிய இன்னொரு விளக்கத்தில், பாவியொருவர் தமது ஞானஸ்நானத்தின் பொழுது இயேசுவுக்கு மணம் முடிக்கப்படுகின்றார் (எபே. 5:22-32; ரோமர் 7:4). பின்பு தகுதியான மனைவியாகும்படி கறைதிறையற்ற வழிமுறையில் வாழ்க்கை நடத்துவதே கிறிஸ்தவரின் பணியாகின்றது.

'Ish, "கணவர்"' என்ற வகையில் தெய்வீகத்துவத்தைப் பற்றிய விளக்கமானது நிச்சயமாகவே வேதாகமத்தில் மிகவும் நேசத்திற்குரியதாகவும், பழைய ஏற்பாடு மற்றும் புதிய ஏற்பாடு ஆகியவற்றில் பரிசுத்த ஆவியானவரால் பயன்படுத்தப் பட்டதாகவும் உள்ளது.

“இரட்சகர்”

நாடு கடத்தப்பட்டும், பாபிலோனில் கவலையுடனும் சோர்வுடனும் இருந்த யூதர்களுக்கு, தேவன் அவர்களுடைய *Moshia'* அவர்களுடைய இரட்சகராக இருப்பார் என்று ஏசாயாவின் புத்தகச் சுருளில் இருந்து வாசித்த பொழுது அது எவ்வளவு மெய்சிலிர்த்துச் செய்வதாக இருந்திருக்க வேண்டும்! அவர்களை அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுவித்து, அவர்களுடைய சொந்த நாட்டிற்குக் கொண்டு சேர்ப்பதாகத் தேவன் வாக்குத்தத்தம் செய்திருந்தார். ஏசா. 43:3-7 பின்வருமாறு கூறுகின்றது:

நான் இஸ்ரவேலின் பரிசுத்தரும்,
உன் இரட்சகருமாயிருக்கிற உன் தேவனாகிய கர்த்தர்;

தூரத்திலிருந்து என் குமாரரையும்
பூமியின் கடையாந்தரத்திலிருந்து என் குமாரத்திகளையும்,
நான் என் மகிமைக்கென்று சிருஷ்டித்து உருவாக்கிப் படைத்து,
என் நாமந்தரிக்கப்பட்ட யாவரையும் கொண்டு வா என்பேன்.

பரலோகத்தின் எல்லாத் திட்டங்களிலும் இயேசுவுடன் ஒன்றாயிருக்கும் பிதாவாகிய தேவன் பாபிலோனில் இருந்த யூதர்களிடம் இயேசுவின் மூலமாக *Moshia'* என்ற வகையில் தம்முடைய ஊழியத்தைச் செயல் விளைவாக்கினார். அவர் இயேசு என்று அழைக்கப்படுவதற்கு நீண்ட காலம் முன்னதாகவே அவர் “யாக்கோபின் கோத்திரங்களை எழுப்பவும், இஸ்ரவேலில் காக்கப்பட்டவர்களைத் திருப்பவும்” (ஏசா. 49:6) வருவார் என்பது முன்னுரைக்கப்பட்டது. இந்த இயேசு, “பெர்சியா ராஜாவாகிய கோரேசின் ஆவியை ... தன் ராஜ்யமெங்கும் எழுதியனுப்பி விளம்பரம்” (எஸ்றா 1:1-4) பண்ணுவிக்க ஏவின பொழுது யூதர்களைத் தங்கள் சொந்த நாட்டிற்குத் திரும்ப அனுப்பும் ஊழியத்தை நிறைவேற்றினார்.

Moshia' என்ற வகையில் இயேசுவின் மூலமாக தேவன் யூதர்களை அந்நிய அடிமைத்தனத்திலிருந்து இரட்சித்தது மட்டும் இன்றி, இன்னும் அதிகமாக, ஆவிக்குரிய வழிமுறையில் இதை அடைந்தது பற்றியும் முன்னுரைக்கப்பட்டது: அவர் புறஜாதியாரைப் பாவத்தின் இருளில் இருந்து இரட்சிப்பார். தேவன் இயேசுவினிடம், “நீர் யூமியின் கடைசி பரியந்தமும் என்னுடைய இரட்சிப்பாயிருக்கும்படி, உம்மை ஜாதிகளுக்கு ஒளியாகவும் வைப்பேன்” (ஏசா. 49:6) என்று கூறினார். இந்த மகிமையுள்ள திட்டத்தின் நிறைவேறுதலாக, தேவன் அவரை (இயேசுவை) மரியாளிடத்தில் பிறக்கும்படியாக மாம்சத்தை உடுத்துவித்தார். முன்னுரைக்கப்பட்ட அவரது ஊழியத் திட்டத்தின்படி, அவர் இயேசு, இரட்சகர் என்று பெயர் சூட்டப்பட்டார், ஏனெனில் அவர் மக்களின் பாவங்களில் இருந்து அவர்களை இரட்சிப்பதற்காக வந்திருந்தார்.

மாம்சத்தில் தெய்வீகத்துவமாக, கிறிஸ்துவில் தேவன் தாம் முன்பு பாபிலோனில் நிறைவு செய்ததைக் காட்டிலும் மிக அதிகமான முக்கியத்துவமுள்ள ஊழியத் திட்டத்திற்காக பெதலகேமுக்கு வந்தார். *Moshia'* வாக தேவன் - ஆம் இயேசுவாக - பாவம் நிறைந்த குற்றத்தின் அடிமைத்தனத்திலிருந்து ஆத்துமாக்களை இரட்சிப்பதற்காக வந்திருந்தார். தெய்வீகத் திட்டம் மற்றும் தீர்க்கதரிசனம் ஆகியவற்றின்படியாக, இரட்சகர் என்ற வகையில் தேவனுடைய ஊழியமானது யூதர்களுக்கு அப்பாலும் சென்றடைவதாகும். கட்டுப்படுத்தப்பட்ட ஊழியம் என்பது அவருக்கு “அற்ப காரியமாகும்” (ஏசா. 49:6), மற்றும் அது தேவனுடைய அன்பின் நீளம் மற்றும் அகலம் மற்றும் ஆழம் மற்றும் உயரம் ஆகியவற்றைக் குறைவாகப் புரிந்து கொண்டதாகும். கொர்நேலியு வீட்டாரிடத்தில் தொடங்கி, ஜாதிகள் அவருடைய “நீதியையும், சகல ராஜாக்களும் [அவருடைய] மகிமையையும்” (ஏசா. 62:2) கண்டு, இரட்சிப்பின் சந்தோஷத்தில் கனிகூருவார்கள்.

Moshia', இயேசு - இரட்சகர் மற்றும் தெய்வீகத்துவமானவர் - என்ற பெயரானது முகட்டையும் உச்சபட்சக் காட்சியையும் அடைந்துள்ளது என்பதே விளைவாக இருக்கின்றது. இயேசுவின் நாமத்தில் எல்லாருடைய முழங்காலும் முடங்கும்படிக்கும், பிதாவாகிய தேவனுக்கு மகிமையாக இயேசு கிறிஸ்து கர்த்தரென்று நாவுகள் யாவும் அறிக்கை பண்ணும்

படிக்கும் ஆகும் (பிலி. 2:10, 11ஐக் காணவும்).

முடிவுரை

தேவன் தம்முடைய மக்களுக்காகச் செயலாற்றுகின்றார். அவர் தம்முடைய மக்களின் நியாயாதிபதியாக, அவர்களுடைய மேய்ப்பராக, மற்றும் அவர்களுடைய இராஜாவாக இருக்கின்றார். அவருடைய பராமரிப்புக்கும் மற்றும் அக்கறைக்கும் மீட்பர் மற்றும் பிதா என்ற வகையில் அவரது பணிப் பொறுப்புக்கள் ஆதாரமாய் உள்ளன. அவருக்குக் கீழ்ப்படிபவர்களுடன் அவருடைய உறவுமுறையானது ஒரு மனிதருக்கும் அவரது மனைவிக்கும் உள்ள உறவுமுறை போலத் தனிப்பட்ட சொந்த மானதாக உள்ளது; இவ்விதமாக தேவன் தம்மைப் பின்பற்றுபவர்களுக்குக் கணவர் என்று விவரிக்கப் படுகின்றார். மற்றும் அவர், அவர்களுடைய கலக்கங்களில் இருந்து அவர்களை விடுதலையாக்குகின்ற அவர்களின் இரட்சகராய் இருக்கின்றார்.

தேவனுடனான நமது அன்றாட நடையில், அவர் ஒருவரே நம்மை வழி நடத்தி முன் செல்லுகின்றவர், நமக்காக அக்கறையாய் இருப்பவர், நம்மைப் பராமரிப்பவர் மற்றும் தொடர்ந்து நம்மைக் கவனித்துக் கொண்டிருப்பவர் என்ற வகையில் நாம் அவரை நோக்கிப் பார்க்க வேண்டும். மெய்யான ஒரே தேவன் நம்முடைய ஒவ்வொரு தேவையையும் சந்திக்க முடியும்.

குறிப்புகள்

¹புதிய ஏற்பாட்டு பிதா/தேவன் என்பவர் பழைய ஏற்பாட்டு கர்த்தர்/தேவன் என்பவரைக் காட்டிலும் மிகவும் முன்னேற்றமடைந்தவர் என்ற ஆதாரமற்ற கூற்றானது சங். 68:5; 89:26; 103:13, 14; நீதி. 3:12; ஏசா. 43:6; 63:16; 64:8; எரே. 31:9; மற்றும் ஓசி. 1:10 உள்ளிட்ட பழைய ஏற்பாட்டு வேத வசனப் பகுதிகள் பலவற்றை காணாது விடுகின்றது. ²நமக்கு அளிப்பதற்கு தேவனுடைய விருப்பத்தைப் பற்றி கூடுதலான பாடத்திற்கு இந்த இதழில் காணவும்.

'EL RO'I: "காண்கின்ற தேவன்"

எகிப்திய அடிமைப் பெண்ணான ஆகார், தனது எஜமானியாகிய சாராளிடத்திலிருந்து தப்பி ஓடிய பொழுது தேவன் தன்னைப் பராமரிக்கின்றார் என்று காண்பதில் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தான். அவன் தான் தனிமையாய் இருக்கிறான் என்று எண்ணியபோது, அவர் அவருடைய இழிவான நிலையைக் கண்டார் (ஆதி. 16).

தேவன் (அல்லது தேவனைப் போலவே பேசக் கூடிய அவருடைய விசேஷித்த பிரதிநிதியானவர்) பேசிய பொழுது, அவளது திகைப்பும் மகிழ்ச்சியும் அவள் அவரை 'El Ro'i: "காண்கின்ற தேவன்" என்று அழைக்கக் காரணமாயிற்று (ஆதி. 16:13). "பலமுள்ள ஒருவர்" என்ற வகையில் தேவனை விவரிக்க வார்த்தையைப் பயன்படுத்தியதில் தெய்வீகத்தைப் பற்றிய மூன்று உண்மைகளை அவள் உறுதிப்படுத்தினாள்: அவர் பலம் உள்ளவர்; அவர் காண்கின்றார்; மற்றும் அவர் தனிப்பட்ட, அலங்கோலமான தனிநபரைக் கூடப் பராமரிக்கின்றார்.

HAI RO'I: "என்னை காண்கின்ற ஜீவனுள்ளவர்"

ஆதி. 16:14ல் ஆகார் தேவனுக்குப் பயன்படுத்திய பெயரில் இலேசான ஒரு மாறுபாட்டைக் காண்கின்றோம்: Hai Ro'i, "என்னைக் காண்கின்ற ஜீவனுள்ளவர்." தேவனுடைய தூதனானவர் ஆகாரிடத்தில் பேசிய பொழுது அவள் சூருக்குச் செல்லும் வழியில் இருந்த நீரூற்றை அடைந்திருந்தாள். இந்த நீரூற்றே "Hai Ro'iயின் கிணறு" என்று பெயரிடப்பட்டதாகத் தோன்றுகின்றது. தெய்வீகத்தைப் பற்றிய ஆகாரின் விவரிப்பில் மிகையான சிந்தனையொன்று கூட்டப்பட்டது: அவன் தன்னைக் கண்ட தேவன் பலம் உள்ளவராய் இருந்தார் என்று வலியுறுத்தி, அந்தக் கிணற்றுக்குப் பெயரிட்டான், யாரோ ஒருவர், அவர் ஜீவனுள்ள ஒருவர் என்பதைக் கூட்டிக் கொண்டார்.